

פרשת בחוקותי

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכלל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

מאמר

ראש הישיבה

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"
רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

כל היום כולו נמצא שאין ביטוח כמו עסק התורה.

אבל הרווח העיקרי הוא שאדם שלומד תורה, חי חיים אחרים לגמרי, חיים של יהודי. הוא יודע את ההלכה ומבין מה הוא צריך לעשות. הוא מתעורר לרכוש מידות טובות והשקפות נכונות. הוא מרויח אינסוף מצוות בכל שעת לימוד וגם ניצל מהרבה מאוד עבירות חמורות שלא היה מודע אליהן ואין לך רווח גדול מזה. ובנוסף הוא מרויח שהתורה הופכת להיות הציר המרכזי של המשפחה, הילדים מקבלים אהבת תורה, ובעזרת ה' ימשיכו בדרך ה' ובדרך התורה. זה לא רק שצח בעולם הבא, אלא זה "העולם הזה" הכי יפה שיכול להיות לבן אדם.

הכיסופין של רבי נחמן

בדור הזה כולם נוהרים אחרי רבי נחמן מברסלב. אז אם אתה שואל את עצמך מה היה רבי נחמן רוצה לשנות ולהוסיף אצלנו - רבי נחמן בעצמו יענה לך. הוא כותב בשיחות ר"ן: "נכספתי מאוד להמשיך את העולם אל עשייה שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמוד כך וכך בכל יום ולא יעבור". רבינו נכסף מאוד שכל אחד ילמד בקביעות בכל יום!

ה' מתחנן אלינו ורוצה לתת לנו הכול. הצדיקים נכספים. זה מאוד קל ופשוט כפי שנסביר וכשרק נתחיל ונתרגל בכך - נזכה לעולם הזה הגדול והטוב ביותר. לכן נעבור לעצות פשוטות ושוות לכל נפש כיצד כל אחד יכול לקבוע עתים ולעמול בתורה: אני לא מדבר על בני הישיבות והכוללים שיועדים היטב מהו העמל הנדרש מהם. אני מדבר גם על אנשים פשוטים שעמלים למלאכתם, סטודנטים, חיילים, צעירים בתיכון או פנסיונרים.

בכל הדורות אנשים מסרו נפשם על קביעת עתים גם כאשר עבדו בכרך שעות ארוכות וגם כאשר סבלו עניות וחרפת רעב. אנחנו דור של עשירות ויש בידנו הרבה יותר פנאי. לרוב יש בשיעורי תורה כיבוד ומזגנים וספרים מהודרים, נשאר לנו רק

המשך בעמוד 3

להעלות את המשכורת

טובה אישית

אם חבר קרוב שלך מבקש סמך טובה אישית, כמחש מתחנן - האם לא תעשה כול שביכולתך וממש תצא מגדרך כדי לעזור לו? גם אדם זר שהיה מתחנן אליך - קיימת נעתר לבקשתו, וכל שכן אדם קרוב ואהוב.

אז יש לי חדשות בשבילך. האהוב והאהוב הגדול ביותר שלך מתחנן אליך והוא רוצה סמך משהו, משהו שהוא קודם כול לטובתך ולהצלחתך האישית. כן, יניחשת נכון, זה הקדוש ברוך הוא שמחנן אליך ועל מה הוא מתחנן ומה הוא מבקש? הוא מבקש שתהיה עמל בתורה!

על המילים הפותחות את הפרשה "אם בחוקותי תלכו" אומרים חז"ל "שתהיו עמלים בתורה", והגמרא מפתיעה ואומרת על הפסוק הזה: "אין 'אם' אלא לשון תחנונים". משמעות המילה "אם" כאן בפסוק היא לא רק תנאי יבש, 'אם תעשו כך - יהיה כך', אלא משמעותה היא תחנונים שריבונ של עולם מתחנן אלינו, לכל יהודי באופן אישי, שנעמול בתורה. כשאתה עמל בתורה אתה כביכול עושה טובה אישית לבורא עולם.

והוא לא רק מתחנן, אלא הוא גם מוכן לתת לנו הכול בתמורה: שלא יהיו כל אומה ולשון שולטים בנו, שלא יהיה מלאך המוות שולט בנו, ושנזכה לטובות הגדולות שבועולם כמבואר שם בגמרא (ע"ז ה.). עמלים ומקבלים שכר!

מכניסים אור לחיים

אחים יקרים, הבה נעתר לבקשתו של ריבונ של עולם ונעשה טובה גדולה לעצמנו, נפתח את הדלת ונכניס את אור התורה לחיינו, וה' יתברך יפתח לנו את כל השערים. ובמאמר זה אני רוצה לבאר טיפה

מן הים מן הרווחים העצומים שירוויח כל אחד שיזכה להוסיף בתורה, אבל רצוני העיקרי הוא להראות את הדרך הקלה והפשוטה לכל אדם בכל מדרגה לקיים את זה. כן, גם אתה יכול להוסיף זמנים ביום לעמל בתורה! כי עמל תורה אינו שייך רק לתלמידי החכמים מופלגים המתייגעים בש"ס ופוסקים, אלא עמל תורה שייך לכל אדם ובכל גיל לפי מצבו ומדרגתו, כמו שאומרת הגמרא על הפסוק "אדם לעמל יולד" - "לעמל פה" - שהפה שלו יעסוק בתורה. וכל מי שזוכה להוסיף מעט תורה לחייו זה כבר עמל תורה, כפי שז"ל.

כל תוספת שתוסיף בלימוד תורה נקראת עמל תורה: כל מאמץ קטן, כל הקרבה, כשאתה לומד למרות שאתה עייף, כשאתה מוותר על דברים אחרים בשביל לימוד, כשאתה יוצא בלילה קר או ביום חם, כשאתה מתאמץ להבין יותר טוב, כשאתה מתאמץ להסביר לבן שלך, לחברותא שלך, לחבר שפחות מבין - כל זה נקרא זה עמל! וזה שייך לכל אדם, כי כל אחד מקריב משהו בשביל הלימוד, וכל אחד יכול לעשות עוד מאמץ קטן בשביל הלימוד וכל מאמץ כזה, בכל מישור - נקרא עמל תורה. אך העמל החשוב ביותר הוא כשאתה מתאמץ לקיים בפועל את מה שאתה לומד. זו טובה אישית לבורא עולם והיא תביא לך הרבה מאוד אור לחיים ותגרוור בעקבותיה את כל ההבטחות והיעודים הטובים.

"העולם הזה" הטוב ביותר

ישנם ספרים ופלאים ושלא מקורות בנושא כזה"ל ומגדולי הדורות ולא כאן המקום להאריך בהם. לכן מלבד ההבטחות שהבאנו קודם מתוך הגמרא, נסתפק בדברי הגמרא שמעלת התורה היא למעלה מכל המצוות שהיא מגינה על האדם ומצילה אותו בין בזמן שעוסק בה ובין בזמן שאינו עוסק בה.

קביעות קטנה של האדם ללימוד תורה מגינה עליו

גיליון 622

כ' אייר תשע"ט | לה לעומר

כניסה	יציאה	ר"ת
18:59	20:16	ירושלים
19:16	20:18	תל אביב
19:10	20:20	חיפה
19:16	20:16	באר שבע

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

חולון

יום ה',
י"ח אייר (23/05/19)
בית כנסת ע"ש חללי צה"ל
המעפילים פינת המצודה
בשעה 21:30

ירושלים

יום ד',
י"ז אייר (22/05/19)
ישיבת "חוט של חסד"
שמואל הנביא 13,
בשעה 20:30

תל אביב

יום ב',
כ"ב אייר (27/05/19)
בי"ב "חסדי יצחק"
רח' חיל השריון 79
בשעה 20:30

בדיחות הדעת

הרופא נתן לפציינט "שלושה חודשים" מקסימום, והנה קרה נס והאיש הבריא. אמר לו הרופא: "תגיד תודה לפחות". השיב הפציינט: "דוקטור, תגיד אתה תודה - כי כאשר גסטרי ראיתי את המלאכים מכינים את רשימת הרופאים שצריכים למות השנה, וביניהם היה גם השם שלך. אז אמרתי להם: "תוציאו אותו מהרשימה. הוא בכלל לא רופא!"

הוא יחס "הוגן". יחס הוגן הוא בבחינת "עמו אנכי בצרה" אנוחנו ביחד עם הילד נגד הבעיה, ולא ביחד עם הבעיה נגד הילד. הכל עניין של התייחסות. יחס ביקורתי לשגיאות, הוא יחס "כואב". הפחד מכאב, הוא אינסטינקט תת מודעי שלא נמצא בשליטת האדם ולכן התנהגויות מסוימות או הימנעות מפעילות מוטורית או לימודית אצל ילדים, הם סוג של "הימנעות התת מודע" עמוד בהם ולהירשש סיפוק בעבר או חווה בהווה ולא תמיד נוכל להבין את ההתנהגות מבלי שאיש מקצוע יבדוק לעומק.

אדרבה- התגובה שלנו לשגיאות הילד, תקבע מה יקרה עם הילד- האם כשהוא ייפול הוא ילמד לקום מהנפילה או שהוא ילמד שאין לו סיכוי להתמודד עם הכישלונות שהחיים מציעים לפתחו והוא יהיה ח"ו ילד מיואש שלא רוצה לחוות את החיים בכדי שלא לטעות. עלינו להפנים מסר חשוב ביותר בתוצאות של חינוך ביקורתי: ילד להורים ביקורתיים נוטה יותר להיות אנוני, לעשות דווקא, לא יהיה לו רצון לשתף פעולה, יתנהג באדישות, בחוסר ביטחון, יהיה לו פחד להתנסות עם דברים חדשים, פחד לעשות שגיאות ועוד. כדי להבין מה ילדך מרגיש בעת ביקורת תנסה לדמוין שאתה נמצא במרכז אצטדיון חשוך ועושה מעשה לא חיובי, לפתע כל הזרקורים נדלקים, מופנים אליך ומאירים את השלילה שבה...

תכנות מחדש

שבביל "ליצור שיוני", צריך מעין "תכנות מחדש" של מערך האמונות שלנו על עצמנו, ממש כמו מחשב הזקוק ל"הפעלה מחדש". נאמין בעצמנו ובילדינו ונבצע עבודה משפחתית להערכה עצמית גבוהה יותר, סביר להניח שהיה קשה לבצע זאת לבד, לכן פנו לאיש מקצוע היום!

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נ"ד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוהצ'רא

סותרת את הסטנדרטים המוסריים שלהם או את השקפת עולמם.

בהיותם חסרי ביטחון, הם חשים לעיתים לא בטוחים ולא נוח בסביבת אנשים אחרים. במקום להיות חברותיים הם ביישנים, נבוכים, או כועסים ומתגוננים. לרוב האנשים בעלי הערכה עצמית נמוכה, קשה לקיים מערכות יחסים עם בני אדם ולהנות מהן.

איך יוצרים את זה?

כאשר אנוחנו בעלי הערכה עצמית גבוהה, אנו שואפים להתחבר ל"אני הגבוה" שלנו, לבטא את עצמנו מתוך רצון להתקדם ולממש את עצמנו. כשאנו מועריים את עצמנו, אנו נוטים לייצר אתגרים חיוביים, לעבוד בהם ולהירשש סיפוק בהגשמתם.

לעומת זאת, כשאנו בעלי הערכה עצמית ירודה: כמעט ואיננו לוקחים אתגרים, מתקשים להגיע להישגים וזקוקים כל הזמן, "להוכיח את עצמינו" או עסוקים בלשכוח או לברוח מעצמינו בגלל חוסר ההצלחה והחשש להתמודד. אותו הדבר בדיוק, עם ילדים בעלי הערכה עצמית גבוהה או ח"ו נמוכה.

הילד, אינו נולד בעל בערכה עצמית גבוהה או נמוכה, הסביבה בה הוא גדל, יוצרת את זה. אנוחנו חייבים להפנים את ההשוואה: ביקורת רבה, שיפוטיות יתה מילים פוגעות, העלבות, סטיגמות וכד' הם מתכון מנצח לילד עם הערכה עצמית נמוכה על כל המשתמע מכך. ואילו- אמונה ביכולות, אהבה, כירוגונים, חיזוקים חיוביים, מחמאות וכד' הם מתכון מנצח לילד עם הערכה עצמית גבוהה על כל המשתמע מכך.

אז איך הילד ילמד להשתנות?

עכשיו בוודאי תשאלו את עצמכם: "אבל הילד עושה בעיות, טעויות, שגיאות וכו' אם לא נעיר לו על כך איך הוא ילמד משיגאותיו ויתקן את דרכיו?" התשובה היא: אתם צודקים! כלנו עושים שגיאות, ושגיאות אפילו חשובות "מאוד" להתפתחות נורמטיבית של הילד-כי מי שלא נופל לעולם לא ידע לקום, אך בתנאי שהיחס שלנו לשגיאות של הילד

הערכה או ביקורת פרק טו'

המאמר שלנו השבוע, הוא המשך הנושא של: השפעת הערכה עצמית על חינוך. הזכרנו כבר שהגורמים המשפיעים על הערכה עצמית של הילד הם בעיקר אנוחנו ההורים.

במשפט מסכם אפשר לומר, כי "אין תכונה חשובה יותר להצלחתו של האדם מתכונת הערכה עצמית גבוהה". אין כל ספק, שלמידת הערכה העצמית שלנו, יש השפעה ישירה ומכרעת על הרגשות והתנהגותנו ומכאן על איכות החיים שלנו. ולכן, החשיבות שבהבנה מתי הערכה עצמית ראויה, מהם מאפייניה, על מה היא מבוססת וכיצד ניתן לשקם וליצור אותה מחדש באופן ראוי- היא רבה.

מה הם ההבדלים בין אנשים בעלי הערכה עצמית גבוהה לאנשים בעלי הערכה עצמית נמוכה? נציג את ההבדלים בשלושה תחומים (ע"פ מנצ'ינסון):

א. היחס של האדם לעצמו. ב. רגשותיו בקשר לחיים. ג. במערכות יחסים בין אישיים.

לפני שבועיים דיברנו על התחום הראשון: היחס של האדם לעצמו. בשבוע שעבר דיברנו על התחום השני: רגשותיו בקשר לחיים. השבוע, הנושא הוא: במערכות יחסים בין אישיים.

ג. במערכות יחסים בין אישיים.

אנשים בעלי הערכה עצמית גבוהה סבלניים ומכבדים את כל בני האדם, בשל האמונה שהם זכאים לאותו יחס שהם מצפים לקבל.

אנשים אלה מרגישים בנוח עם עצמם, ומכבדים את זכותם של אנשים להיות כמו שהם, לעשות מה שיבחרו לעשות ולחיות איך שהם מוצאים לנכון. הם רואים את כל בני האדם כבעלי ערך, שווים ובעלי זכות לכבוד והערכה.

לאנשים בעלי הערכה עצמית נמוכה חסר הבסיס להעריך את האחרים. הם חסרי סבלנות כלפי הזולת ומאמינים כי על כולם להיות בדרך שבה היו רוצים שהם יהיו. לעיתים אף שהתנהגותם של אחרים אינה משפיעה עליהם, הם יכעסו, אם התנהגותם

"בשבת ובהזדויה לשם יתברך"
ברכת אשר יצר מפוארת

חדש! חדש! חדש!

ברכת אשר יצר

זכות גדולה להפיץ!
מלונה בתפילה מקדימה של הרב ארוש.
(מתוך סידור: "לב שלום")

מי שיזכה לומר תפילה זו
ב"ה יהיה בריא תמיד

מי שצריך ישועה כלשהי או שיש
חולה בביתו יפץ תפילה זו ובה"ה יראה פסים גדולים.

להזמנות 052-2240696
myemuna.com

רק אם אתה מחובר אליו, אתה מוזמן לכנס!

מחבר אליו
u5812210@gmail.com

ילדון חידודון

בין הפותרים יוגרלו מתנות

איזה ערבון נטל יעקב אבינו מאליהו הנביא?

פתרון פרשת אמור: עיין רש"י בפרשתנו (כג, ט) פרי עץ הדר עץ שטעם עצה ופריזו שוה:

הזכרה: א.צ. ט. זכרון יעקב

פתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית-

אייר | לרעך כמוך ♥

לפגוע בזולת

זה כמו לשחק באש!

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

יש לך סיפור תודה?

המערכת תשמח לפרסם אותך

al5308000@gmail.com

סיפורי תודה

אמרת תודה ונושעת!

נסע במשך חדש מפרס ישראל

הגיע לארץ יהודי מפרס, במיוחד בשביל לראות אותי. כשפגש אותי התרגש התרגשות גדולה ועצומה. הוא הגיע לאחד משעורי, בסוף השעור הוא סיפר לכלם את סיפורו בשפה הפרסית, ואחד מתלמידי תרגם את דבריו. וכך ספר: הוא היה בעל עסקים גדול שהרויח סכומים גדולים וקנה בהם הרבה נדל"ן, והנדל"ן בפרס ירד לאפס, עד שהפסיד את כל רכושו ואף נעשה בעל חוב גדול, עקב כך נפל ליאוש ודכאון. זודה שלו, שחיה בארץ, שלחה לו את הספר 'בגן האמונה' בפרסית. הוא למד את הספר, וכך התחיל להבין ולראות שהכל זה ה' ולהודות לה' על כל מארעותיו.

באחד מהפרקים בספר 'בגן האמונה' הבאנו סגולה, שמי שיעשה שעה התבודדות במשך ארבעים יום רצופים, הוא בודאי יראה ישועה. וכך הוא קבל על עצמו שיעשה שעה התבודדות בכל יום למשך ארבעים יום בשפה שלו - בפרסית... ומאחר שבמקום שבו נכתבה הסגולה כתבנו שלפעמים גם לפני תום ארבעים הימים האדם רואה ישועה, כגון אחרי ארבעה עשר יום וכו', לכן, כשהגיע יום הארבעה עשה, הוא כבר חכה וצפה לראות משהו - ושום דבר לא קרה... הוא התחיל להסתפק, אם להמשיך או לא, ובסוף התגבר והמשיך עם השעה של תודות והודאות, עוד ועוד. הגיע לעשרים וששה ימים - כלום. שלשים יום - שום דבר. עד שהגיע

ליום השלשים ותשעה! ואז - הוא מקבל טלפון מאמו! אותו יהודי, סגר את מכשיר הטלפון הנייד, כי היו לו נושים רבים שחפשו אותו, ואמו התקשרה אליו לבית, ואמרה לו שכבר הרבה ימים יש מישהו שמחפש אותו, ולא מצליח, כי הטלפון הסלולרי שלו סגור, ואותו אדם רוצה לעשות אתו איזו עסקה גדולה... כששמע זאת, בקש מאמו, שכאשר אותו אדם יתקשר אליה שוב, שתאמר לו, שיתקשר אליו לבית... זה היה בסוף היום השלשים ותשע. אותו אדם התקשר אליו הביתה והתחיל לפרוס בפניו את התכנית של העסקה שהוא מעוניין - עסקה רוחנית מאוד, שתסגור לו חצי מהחובות שלו, ותעמיד אותו על רגליו!

ספר אותו יהודי: 'באותו הרגע התבישתי כל כך מה, שלא האמנתי בו' אחר כך עשה עוד ארבעים יום וראה עוד נסים וישועות. ואחר כך, בפעם השלישית, עשה עוד ארבעים יום, בשביל מה? בשביל שתתהי לו הזכות לבוא לארץ ישראל ולראות אותי ולומר גם לי תודה... ובאמת ה' שמע תפלתו, והוא הצליח להגיע לארץ דרך טורקיה. בארץ פגש תלמיד שלי שהוא ממוצא פרסי, והוא הביאו לשעור שלי באשדוד ששם ספר את כל המעשה הזה בהתרגשות גדולה. ומיד חזר חזרה לביתו.

אמרת תודה ונושעת!

052-2240696

הזכרה: הודיה כ. ירושלים

רוצה גם לזכות בהגרלה? גם אתה יכול!

שלח לנו סיפור תודה ותיכנס להגרלה

al5308000@gmail.com

מתנה ושמה תודה

052-2240696

ילדים אומרים תודה

סיפור בהמשכים לילדים

אמרת תודה ונרפאתי

שמי הודיה, ואני לומדת בגן חובה.

היה זה יום רגיל, שמש זורחת בשמים לקראת סוף יום הלימודים יצאנו לשחק בחצר עם הילדות,

דקות ספורות לפני שאימי באה לקחת אותי מהגן, נכנס לי חפץ זר לעין, הוא הי קטנטן כמו פרוח, לא ראו אותו אפילו.

תחילה זה רק הפריע והיה לא נעים, אחר כך ממש הציק, אמא ניסתה לעזור להסיר מהעין אך ללא הצלחה.

כשהגענו הביתה העין הייתה אדמדמה ודומעת.

אמא קבעה תור למרפאה, אך התור הפנוי היה רק למחרת ב 12 בצהריים.

בבוקר כבר ידעו בגן על מצבה של העין שלי.

הגננת חיזקה את הבנות בעניין של

אמירת תודה להשם יתברך בכל מצב, וגם בשעה של קושי, כאב או צער.

הגננת והבנות אמרו מזמור לתודה, וגם לי הגננת אמרה לומר להשם תודה, על העין הכואבת.

אחר כך הבנות של הגן התפללו לרפואתי.

ואכן תוך כמה דקות העין הפסיקה לשרוף ולדמוע, אט אט הרגשתי הקלה.

בשעה הידועה הלכתי עם אמא לרפואה. כשהיא בדקה היא ראתה שלא נשאר שום זכר לגירוי של העין.

סיפרנו לרפואה בהתלהבות שנעשה כאן נס ופלא בזכות שאמרנו תודה לה' ומיד קיבלנו ישועה.

שמחנו כולנו והודנו לד' על הנס שנעשה לנו. קיבלתי עין בריאה ונקיה ללא שום כאב או סימן.

ילדים צדיקים, כדאי גם לכם תמיד להודות להשם יתברך על כל הטובות שעושה עימנו.

ועל מה

ש נ ר א ה

לא טוב,

גם לומר

ת ו ד ה

מ כ ל

ה ל ב

ב ש מ ח ה

ונזכה תמיד

לפעול ישועה.

אם גם לכם "בגן השלום" ו-"חכמות נשים"
שינה את החיים
שתפו אותנו: al5308000@gmail.com

הסדרה לשלום הבית
052-2240696

שלום הבית שלי
הרב שלום ארוש שליט"א

הכרת הטוב לבורא

אם הבעל והאישה לא ילמדו להכיר טובה אחד לשני, הם לעולם לא יכירו טובה לבורא, ויהיה להם רק טענות, תלונות, עצבות, יאוש, דכאון וכו'. כן! כי הם הרי מרגישים שהכל מגיע להם וכולם חייבים להם, ובפרט הם מרגישים שדווקא בן הזוג השני הוא זה שצריך להגיד תודה רבה על הזכות לחיות אתו... ומסילא פרושו שהם מרגישים שה' חייב להם, ולכן בני זוג כאלה מסתובבים עצובים, מדוכאים וכו'. ובטח יש להם טענות על ה', כי אפילו לא מודעים להן, אבל עצם העצבות פרושה טענות וכעס על ה', כמובא בדברי רבינו הקדוש בשיחות הר"ן, שעצבות היא כמו שכונע על ה' שאינו עושה לו רצונו. ומדוע מגיעים לרגז על ה', דהיינו לעצבות? כי חושבים שה' חייב להם. וזה מתחיל כוכך שהם חושבים קודם כל שכן הזוג חייב להם, שפירושו למעשה שה' חייב להם, שהרי הבעל אישה הם רק מקל - או לחלופין - משענת של ה'. כי כל מה שכן הזוג עושה, זה בגזרת הבורא, אם לטוב ואם להפך ח"ו. כל הדברים הגדולים ביותר בעולם, תלויים במידת הכרת הטוב, ובפרט כל שלום הבית, שהרי אם כל אחד מבני הזוג יסתכל על הטוב של השני ויודה לו, אזי בוודאי תהיה ביניהם אהבה גדולה. ומאחר וחשיבות העבודה על הכרת הטוב והעומק שבה, אין להם שיעור, לכן נרחיב עוד בעניין זה. ותחילה נדבר על מידת הכרת הטוב בהקשר של תפילה. כי באמת, כאשר עובדים על מידת הכרת הטוב, למעשה עובדים על הדבר הכי

ה' רוצה מאתנו. מי שלומד את התורה בתור סיפור בלי ללמוד מזה לוקחים לעצמו, אין זו תורה כלל, והזהר הקדוש בשם רבי אלעזר בנו של רבי שמעון מקלל את מי שלומד כך את התורה, בתור סיפור או עובדות היסטוריות. לכן אנחנו צריכים ללמוד מה המסר של התורה, כשהיא מתארת את התלונות של העם? שהרי אנחנו רואים כאן דבר נורא, שאחרי שהעם ראו נסים ונפלאות שלא נראו כמותם מעולם, לא בכמות ולא באיכות, מיד כשהיה להם איזה ניסיון או קושי, הם התלוננו! תיכף אחרי הישועות הנוראות, כפרו העם בטובה של ה', שהוציא אותם מעבודת נוראה לחירות אמתית, ושכחו את כל מה שראו. מכאן למדתי יסוד חשוב, שכך הוא טבע כל אדם, שגם אם יראה נסים עצומים - כמו עם ישראל שראו נסים שאין גדולים מהם - וישמע את ה' מדבר אליו ויקבל תורה מסיני וילמד תורה יומם ולילה מפי הצדיק הגדול ביותר - כמו עם ישראל שלמדו הרבה מאד תורה במדבר ממש רבנו בעצמו - זה לא יעזור לו לתקן את המידות שלו ולצאת מהבכיינות שלו, מהעצבות שלו, מהיאוש שלו, עד שייקח את עצמו לידיים לעבוד על עצמו ביסודיות, כמו שמבואר בספר "בשדי יערי", שייקח מידה ויתבודד עליה בצורה עקבית ואם יוכל שיהיה לפחות חצי שעה בכל יום. יום! עבודה כזו, מרוכזת ועקבית, לא יעזור לו שום דבר לצאת מהאנוכיות והכפירה שלו. וגם המאמר הזה שאת או אתה לומדים בו ברגעים אלו, לא יעזרו אם לא תקחו את עצמכם לעבודה, ועיקר העבודה זה להתחיל בבית. בין בעל לאשתו בין אשה לבעלה.

יסודי ועמוק שיש, כי כל הקשר האמיתי והנכון עם הבורא, וכל האמונה והתפילה וכל הגאולה, תלויים בעבודה על מידת הכרת הטוב, כמו שנלמד עתה. הנה, בפרשיות התורה שבהן אנחנו קוראים את כל המהלך של עם ישראל במדבר עד כניסתו לארץ ישראל, אנחנו נתקלים כמה וכמה פעמים בבכיות ותלונות של עם ישראל כלפי משה וכלפי ה'. בפרשת 'בשלח', מיד אחרי כל ניסי המכות, ובסופם הנס העצום של קריעת ים-סוף ואובדן האימפריה האדירה של מצרים, כשהקדוש-ברוך-הוא מנסה את אמונתם של עם ישראל, במשך שלושה ימים שהם לא מוצאים מים לשתות, התגובה של העם היא בתלונות, כמו שכתוב: "וילנו העם על משה לאמר מה נשתה", על הפסוק שאחריו: "שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו" כותב רש"י: "שם נסהו - לעם, וראה קשי עורפן שלא נמלכו במשה בלשון יפה - בקש עלינו רחמים שיהיו לנו מים לשתות - אלא התלוננו. בפירוש זה של רש"י אנו רואים את הקו הדק בין בקשת רחמים לבין תלונה, שהרי מדברי רש"י מובן, שאילו היו העם מבקשים בלשון יפה משה שיבקש עליהם רחמים, לא היה בזה שום פגם או חסרון, ורק מחמת שבאו בתלונה, בזה הראו את מדתם הרעה וקשי ערפם. והקו הדק הזה שתיאר כאן רש"י הקדוש, הוא גם הקו הדק בין התפילה הנכונה שעל ידה אפשר לפעול כל ישועה, לבין "תפילה" (אם בכלל אפשר לקרוא לזה כך), שלא רק שלא נענית, אלא רק מעוררת יותר דינים על האדם ר"ל. כי צריכים לדעת, שהתורה אינה ספר של היסטוריה או סיפורי מעשיות ח"ו, אלא כל דבר דבר שכתוב בה בא ללמד כל אחד ואחת מה

נסעת נושעת!
טיסת קיץ לאומן עם הרבנית ארוש

לנה לעברה באו"ם,
הנה הניסה לבית
חיית לתיבה באיזה זמן הרבנית ארוש
ב-א' תמוז בלנה לעברה,
התפילת איוונג הל'ן,
לאחר לנים של ציפיה
ובה' ה' הנה ב-א' תמוז,
אין תקיחה את ביתי, אין (לשאת) ה.ו. ירושלים

טיסת תמוז
יום רביעי 3/7 ל' סיון
יום ראשון 7/7 ד' תמוז
02-5812210

הרה"ק ר' מנחם מענדל מרימנוב
צוק"ל זיע"א
י"ט אייר

לאורם נלך הילולא דצדיקא

אשתו הצדקת סירבה לך והסכימה לחיות עמו על אף העניות הנוראה ששרתה בביתם, ואז גירשם חמיו מביתם והדירם מכל נכסיו. זוגות הייתה מפרנסת את הבית ממלאכת הטוויה. מעולם לא עבר עליו הצות לילה בשינה. בשנת תקנ"ו התמנה לרב בעיר רימנוב ושם שהה עד סוף ימיו. רבי מנחם מענדל היה מזהיר מאוד ללימוד הלכה ותוס' בעיין.

באחרית ימיו איזן והתקין תקנות לעצור בעת התלבושות הפחצות עפ"י דרכי אומות העולם. לאחר מעשה הנפילה- בו ניסו להקדים את ביאת המשיח שלא בזמנו, ולא צלח. חלה רבי מנחם מענדל וכוחותיו הלכו ואזלו עד יום ל"ג בעומר שנת תקע"ה, ביום ההוא טוהר וקידש עצמו בסילודין, וישב על כסא קדשו ואמר "אוי הולך לעבור עלי עולם" ושמע זאת רבי נפתלי מרופשיץ לא דיבר מאומה ואז פתחה נשמתו בקדושה וטרה, אולם לקול היללות שצעקו שם עם הרה"ק מרופשיץ חזרה נשמתו אל גופו עד ליום המחרת ביום ל"ד בעומר שאז מסר בחזרה את נשמתו אל בורא העולמים. ואת מקומו מילא תלמידו ר' צבי הכהן מרימנוב ז"ע. אמר כי הוא הולך אלי עולם ויחזיק טובה למסדליק נר לעילוי נשמתו. על רבי מנחם מענדל מרימנוב הקדוש ככל שנכתוב תכלה היריעה ושבחיו וסיפוריו לא יכלו, אך דבר אחד נתפלל: יהי רצון שהנה לילך בדרכיו הקדושים וזכותו הקדושה תהיה מוגן וצנינה עליו אכ"ו.

אלה תולדות איש האלוקים הרה"ק ר' מנחם מענדל מרימנוב צוק"ל. נולד לאביו הרה"ק ר' יוסף חרף אבדק"ק פינטשוב ולאמו מרת ליבא שהייתה נכדת הט"ז ובעל המגלה עמוקות זיע"א. למד בישיבה בעיר ברלין אצל ר' דניאל יפה ז"ל, וכן למד בישיבת הרה"ק ר' שמואל שמעלקא מניקלשבורג זיע"א שם . על התמדתו הנפלאה מסופר שהיה לומד בספר הר"ף (לרבינו יצחק אלפסי ז"ל) הרבה מאוד עד שזכה לסיימו מזה כעמים, ובפעם המאה התחיל לבכות וכמו מדבר הוא עם הר"ף ז"ל והיה אומר: "הלא אנוכי זיתי ללומדך מאה פעמים ומה לימדתי?" הלא עדין לא זכיתי ליראה אמיתית! ותוך כדי שהוא גועה בבכיה נרדם על ספר הר"ף ונגלה לו הר"ף בחלומו ואמר לו: דע לך כי אתה שורש נשמתו ומכני זה הגיע לך התעוררות כה רבה, אמנם אם אתה רוצה ליראת הרומונות, סע לעיר ליזענסק ושמה אצל הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זיע"א תמצא מבוקשך כשהקיץ משנתו לא התמהמה אפילו רגע והחיש פעמיו תכף ומיד אל בית הצדיק. ותכף שנכנס אל בית הצדיק נתן לו את ידו ויאמר לו הרה"ק רבי אלימלך ז"ע: "שלום עליכם על יד הקדושה שלכם מוחכה אני כבר כמה שנים". ומאז נקשרה נפשו בנפש הצדיק ר' אלימלך מליזענסק עד כדי התבטלות גמורה. היה חי בדקדוקי עניות נוראים עד כדי כך שחמיו דרש ממונו שיגרש את אשתו, אולם

בר יוחאי נמשחת אשריך

ערב שבת קודש, הכל מתכוננים לקבל את שבת המלכה כותף קדושה והתעלות רוחנית, בעלי בתים וחנויות כבר מזה זמן סגרו את חנויותיהם, הרחוב כולו אומר "שבת". במשרדי 'חברא קדישא' בירושלים. התקבלה שיחה שגרתית במשרד זה, על הערכות להלוויה לפטור.

הפונה ניסה מזלו לערוך את הלוויה במשך יום זה - ערב שבת קודש למרות הזמן הדחוק. אלא שמבט על השעה המאוחרת, הבהיר כי הדבר אינו ניתן לביצוע כלל. בליט ברירה סיכמו ביניהם כי יעמדו בקשר במוצאי שבת, בכדי לערוך אז את הלוויה. המזכיר הבין כי מדובר ביהודי פשוט. מיד שמע על חלקת קבורה מתאימה, והחליט לגמור את הסדר העניין במוצאי שבת.

מוצאי שבת הגיע. עריכת לוייה של תלמיד חכם חשוב ועוד עיכובים שונים גרמו לכך שרק לקראת חצות הלילה נפנו בני 'חברא קדישא' לטפל בענייניו של נפטר זה.

אחר עריכת הטהרה, בדרך אל הקבורה בהר הזיתים, הבחינו בני 'חברא קדישא' בכך שחסר להם עשירי להשלמת מנין. החליטו כי יעצרו ליד בית מדרש על הדרך ויבקשו את אחד הנוכחים להצטרף עמם. בפנית בית המדרש ישב אז רב בית המדרש, מעמיק בספרים שלפניו. הם פנו אליו בבקשה להצטרף אליהם, לאר דין ודברים ביני לבין עצמו נאות לקיים מצוות חסד של אמת.

באפילה שבה, צעדו מניין יהודים עם מיטתו של הנפטר לעבר מקום מנוחתו. בידי הצועדים בראש הוא פנס המטיל אלומות אור. נסתם הגולל, מישהו קרא קדיש, וה'חברא' מבקשים לפנות לביתם.

אלא שבדיוק אז, נזכר אחד מהם שהאלמנה ביקשה לקיים את צוואתו של הנפטר, ולאחר הקבורה ישוררו סביב הקבר את הזמר 'בר יוחאי'... אמרה כי בעלה ציווה על כך קשור היה הנפטר לרבי שמעון בר יוחאי בכל נימי נפשו, וזה היה חפצו ורצונו כל ימיו. לפתע נזכר רב בית המדרש כי בכיסו יש תדפיס של הפיוט "בר יוחאי". 'נהה', קרא אליהם והושיט את שבידו, 'יש לי כאן את הזמר'. מישהו אהז בדה, האיר עליו בפנס והחל קורא: 'בר יוחאי נמשחת אשריך!'

אט אט החלו הכל מצטרפים אליו. אחרי הכל

ליהנות מהשפע שה' מציע לנו: אורך ימים בימינו ובשמאלה עושר וכבוד.

קרוב אליך הדבר מאוד

השבוע נקרא בתורה את הציוויו לעמול בתורה: "אם בחוקותי תלכו", ונסיים את הקריאה במילים "חזק חזק ונתחזק". יהודי יקה קה על עצמך: משימה להגביר את עמל התורה בשני מישורים: א. במישור הקביעות, ב. במישור ההבנה.

במישור הקביעות אתה צריך שיהיה לך לימוד יומי, שיעור יומי, או הספק יומי קבוע. אפילו מעט, ואפילו לימוד קל. קה לדוגמה ללימוד מועט את לימוד ה"חוק לישראל", שזה ממש מעט בכל יום, ואפילו גדולי עולם בדורות עברו וגדולים בדורנו עוסקים בזה בכל יום. ומדובר בסך הכול בקטעים קטנטנים מכל ספר - ובכך אתה זוכה להקיק מקצועות רבים בתורה בעשר דקות בכל יום. כמה זה גדול! והיום זה קל מתמיד כי כל הספרים יוצאים במהדורות כיס שנוסות לכל אחד לכיס או לתפילין. ובדרך זו יכול כל אחד עם מעט רצון והתמדה לסיים ספרים רבים במהלך השנים. יש יהודים שמקושקש אחת ביום ומכסה פסוקים מסיימים בכל כמה שנים תנ"ך ו"ש משניות. תשקיע מעט בכל יום ובמהלך השנים תרויח שלל רב.

מכירים את ה' ומחזקים את העולם

וקח לך דוגמה ללימוד קל מאוד את הספר "עין יעקב" שמלקט את כל דברי האגדה והסיפורים מהגמרא. בכל הדורות למדו בכל תפוצות ישראל "עין יעקב". כולם היו עובדים קשה כל היום, אבל כולם ללא יוצא מן הכלל מצאו את עצמם בערב בבית המדרש. היו שלמדו גמרא, היו שלמדו משניות, והיו יהודים פשוטים שלמדו "עין יעקב" וקראו תהלים - אשרי חלקם.

אל תחשוב שזו פחיתות כבוד בשבילך ללמוד דברים קלים ופשוטים. רבי נחמן מספר על עצמו שהיה לומד הרבה "עין יעקב", ורבי נתן מעיד שרבינו היה בקי בו. אם זה התאים לרבינו, זה מתאים לכל אדם בדרג שלנו. ותעשה חשבון איזה רווח עצום יש לך:

לימוד חלק האגדה שבש"ס זה לימוד תורה לכל דבר. גם הוא ניתן למשה בסיני, ויש בו מוסר ואמונה וסודות רבים גנוזים בו עד שיש מגדולי ישראל שאמרו שזה לימוד הנעלה ביותר. לא נאריך בזה, רק נביא את דברי חז"ל שאמרו (ספרי): "דורשי רשומות אמרו, רצונך שתכיר את מי שאמר והיה העולם? למוֹד הגדה! שמתוך כך אתה מכיר הקדוש ברוך הוא ומדבק בדרכיו, ואם עשיתם מה שעליכם אף אני אעשה מה שעלי", ועוד הפלגו חז"ל ואמרו שכל העולם מתקיים על הקדיש שאומרים לאחר לימוד האגדה (סוטה טז).

ונתחזק גם במישור ההבנה. יהודי יקה תשתדל לסכם מעט את הלימוד, להבין יותר, להשקיע מחשבה איך אתה יכול ליישם את הלימוד בחיי היום יום ולקיים את מה שאתה לומד. והלומד על מנת לעשות "מספיקים בידו ללמוד וללמד לשמור ולעשות". מאמר זה הוא רק ההתחלה. אנתנו מתחילים להתכונן לקבלת תורה אמיתית. ובשבוע הבא נמשיך ונרחיב בעצות המעשיות השוות לכל נפש להחזיק ולהתמיד בלימוד. חזק ונתחזק!

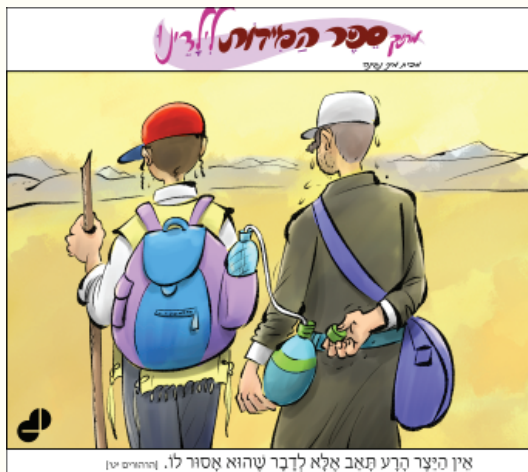
ברכת שבת שלום ומבורך

מעמד כזה לא חוזר על עצמו מידי יום. למרגלותם רגבי פכרו של יהודי עולם. פורטים הצלילים את נימי הנשמה עורגים לבורא עולם, ולצדיקים האמיתיים...

מי היה ומה היה נפטר זה. עוברים הם מקטע לקטע בשיר הקדוש הזה, הגדול בסתרי תורה, מין התלהבות ניכרת פתאום בחלל מהדהדות המילים על פני ההר כולו כמחיות מתים: 'תעלומה ואין קורא לה, נמת, עין לא תשוריק'.

המעמד הסתיים, וכבר פנו כיוון חזרה ליעדם. לה שאז עלתה התרגשותו של הרב והוא סיפר: 'פלאי פלאות! ניכר היה עליו כי הוא מתפעל במיוחד ממשוהו. במהלך הדרך חזרה שח להם את תדהמתו. היה בפיו סיפור מדהים שהמם את שומעיו. 'שמעו נא רבותי', פתח את סיפורו, 'מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית. האזינו וראו איך סיבב הקב"ה שיקיים רצונו של נפטר זה, שישוררו 'בר יוחאי' אחר קבורתו. מן הסתם יהודי אינו פשוט כלל וכלל, וזכות רבי שמעון היא שליחותה אותו. 'רגיל אני מדי שבת להתפלל

'מנחה גדולה' אחר סעודת שבת בבית נכסת סמוך. זהו מנהג תמיד. 'מושם מה', ז"א הכל מן השמים, סיבבה ההשגחה העליונה והשבת הארכת בסעודת שבת יתר על המידה, שלא כהרגלי עבר זמנו של מנין זה. סיימתי את הסעודה ופסעתי בליווי בני לעבר בית נכסת אחר להתפלל בו מנחה. בהגיענו סמוך אל אותו בית נכסת, הצביע בני על

אין היצר הרע תאב אלא לךבר שהוא אסור לו. [הרחמים טו]

הארץ והראה לי כי מתגולל על הרצפה דף קדוש הטעון גניזה. גחתי והגבתני, היה זה דף שנדפס עליו הפיוט 'בר יוחאי'. נשקתיו והכנסתיו לכיס, כשבכוונתי להכניסו בבית הנכסת אל תוך סידוה או לפחות לגנוזו בהזדמנות הראשונה שתקרה בדרכי.

'העניין נשכח מליבי, והדף הגנוז נותר בכיס. רק עתה, בבית הקברות, נזכרתי כי מצוי פיוט 'בר יוחאי' בכיס. עתה גם הבנתי את סדר המאורעות, בכדי לשורר הימנו 'בר יוחאי' על קברו הרענן של יהודי בלתי מוכח!'

חברי 'חברא קדישא' והקרובים הבודדים נדהמו מהסיפוח, אכן השגחה פרטית מופלאה שהשיגחה על יהודי יקר זה שזכות הרשב"י הקדוש ליוותה אותו גם אחרי פטירתו. כל הדרך המשיך הניגון ללוות אותם: 'בר יוחאי נמשחת אשריך שמן ששון מחברייך...'

רוצה להכניס את העלון לבית כנסת שלך?

במני להפצת העלון

תזכה ב:

80 עלונים לא מולד יום משוח
40 יום תפילה בכותל
כוס קידוש מתנת ארט

הזכות שלך בהפצה: 02-5308000

גן הדעת חידושים לפרשת שבוע

פנינים חסידות ברסלב

פרש רבי נחמן טולקשוינער זצ"ל על פי המובא בזהר והוא בדרגה רבנו זכרון-לברכה בתורה ו"ג שפכה" בגימטריא "משה" וזהו "אשרי העם" המקורבים לצדיק הדור שהוא בחינת משה שהוא בגימטריא "שפכה", וזהו אשרי העם שפכה לו, ועל ידי זה "אשרי העם" שה' אלהיו, כי אשרי העם שפוקרבו לצדיק המקורבו לה' יתברך בדרך אמת. (שיש"ק ג-רס)

אמרו אנ"ש: אלו לא היינו אנו מציתים לקול רבנו והיינו זהירים לציתו על כל אשר יאמר קפילא היתה מתבטלת ההתנגדות שיש בעולם עליו. (שם ד-קיה)

א. ב. של החיים

תחלת בגן האמונה היא הפחשפה וההכרה שהעולם הזה הוא רק פרודור לעולם הבא.

מי שרוצה לקדם טעם עולם הבא ירבה בהתבודדות.

עבודת ה' האמתית מתחילה רק כשאתם מחליטים שהוא מוכן לעבד את ה' גם בלי עולם הבא.

עקר שעשוע עולם הבא הוא ההודיה.

נגונים טובים מוליכים מן השבות טובות; נגונים רעים מעוררים תשוקות בהקיות.

בעולם, בבחינת אשפעה - בהקיצ תמונתה.

בענין דומה מסביר הרמב"ם (פירוש המשנה סנהדרין י), שעבודת השם צריכה להיות מצד האמת ולא מצד ציפיות גמול, כי כל זמן שהאדם לומד תורה והיא בשבילו אמצעי להשיג מטרה אחרת כגון כסף או כבוד הוא עדיין בבחינת 'מילוי בטן', ואפילו אם רצונו להשיג בשכר הלימוד עולם הבא, אין הוא מכונן אל האמת, ועל למוד כזה אומרים החכמים שהוא למוד תורה שלא לשמה, ומה הכוונה לימוד שלא לשמה? שהוא עושה את המצוות ולומד ומשתדל לא לאותו הדבר בעצמו, אלא בשביל דבר אחר. ועל זה הזהירו החכמים ואמרו "לא תעשה עטרה להתגדל בהם ולא קרדום לחפור בהם", לרמז לדבר הזה, שאין לשום תכלית החכמה, לא לקבל כבוד מבני אדם, לא להרוויח כסף, ולא יתעסק בתורת השם יתברך כדי להתפרנס בה, אלא תהיה אצלו תכלית למוד החכמה לדעת אותה בלבד, כי אין תכלית האמת, אלא שידע שהוא אמת, והתורה אמת, ותכלית ידיעתה, לעשותה.

זה שאומר הכתוב "אם בפקתי תלכו ואת מצותי תשקרו ועשיתם אתם... והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם" זאת התכלית של כל הברכות הכתובות בתורה, הקשר והחיבור לבורא העולם, הדבקות באמת, ולמטרה הזאת צריך כל אדם לחתור כל יום מחדש, כל ימי חייו, להכיר אותו יתברך ולדעת אותו יתברך.

רבי נחמן מברסלב אומר (ל"ט ח"ב ל"ז) שעיקר התכלית הוא רק לעבוד וללך בדרכי ה' כדי להכיר ולדעת אותו יתברך, להכיר אותו בהכרה ראשונית ואחר כך להעמיק את ההכרה עד מדרגה של 'דעת' שהיא בחינת חיבור. כי יש אדם שחי ותכלית חייו היא למלאות את בטנו במחמודי העולם. ויש מי ששומר תורה ומצוות ותכליתו למלאות את בטנו בשכר עולם הבא, בנהרות של אפרסמון ואורות הזרחים מזוי השכינה כפי הבנתו. ויש מי שדבק באמת כי היא האמת, ואין לו שום ציפיות שכר עולם הבא, אלא רק להכיר ולדעת את ה' בהווה, כל יום רק להיום.

ולשלושת ההשקפות הללו רמז דוד בכתוב (תהלים י"ז) "מקמים ידך ה', מקמים מקלה, חלקם בתיים וצפונה תפולא בטנם אני בצדק אהיה פני אשפעה בהקיצ תמונתה" "חלקם בתיים הם אלו שבחרים לעשות חיים" עד שלבסוף מתיים סוף, כשחלודה נפשית וגופנית מקיפה אותם. וצפונה תפולא בטנם הם אלו שהטוב הצפון לעתיד, היינו הפרס הרוחני אותו עליו הם חולמים הוא שמניע אותם להיות מי שהם, ושתי קבוצות אלו רחוקות מהתכלית, למרות שלקבוצה השנייה עדיפות על הראשונה, כי השנייה לכחות עובדת בשביל משהו קיים ואמתי, ובכל זאת אין חברה נוגעים באמת, כי האמת שייכת רק לאלו עליהם נאמר "אני בצדק אהיה פני" שבחרים לעבוד את ה' מצד הצדק והאמת, והשועב שלהם הוא מזה שמקיץ ומתעורר על ידם אור האמונה

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רחוני ב"ק ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030

פרטים מדיני קבלת שבת וערבית

"מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר" מה הטעם לאמירתו?

להורות שבימי החול ההנהגה בעולם הזה וקבלת התפילות היא ע"י מלאך אך בשבת קודש ההנהגה ישירה מאת ה' על עמו ישראל, ולכן אמר דוד המלך "ה' רועי (ולכן) לא אחסר". על פי הזוהר הקדוש (פרשת נח ע"ה עמוד ב) ספר שיבת ציון (שער ד' אות ט).

מנהג יפה להביא בשמים לבית הכנסת כדי שיברכו עליהם לאחר התפילה ויריחו בהם, מה המקור למנהג זה?

עיקר מנהג זה נתקן כדי לזכות את הרבים להשלים מאה ברכות, ובספרים הקדושים מובאר שראוי למי שהוא אבל על אביו ואמו תוך י"ב חודש שיעשה כן ויש בזה נחת רוח גדולה להוריו, כי הנשמות נהנות מהריח שבגן עדן. בן איש חי (שנה ראשונה פרשת ואתחון בהקדמה).

לו טעם על פי הסוד, מכל מקום כיוון שמדובר בענין קבלת השבת אינו נחשב להפסק. כף החיים (סימן ע"ר סעיף קטן ד) ופרי עץ חיים (שער השבת פרק ח).

אם חל יום טוב בשבת כגון שחל חג הפסח או ראש השנה ביום שבת, האם יאמרו "לכה דודי"?

אף ביו"ט החל בשבת נוהגים לומר פיוט לכה דודי ואין בזה שום בושא לכבוד יום טוב כשאומרים "פני שבת נקבלה", משום ששבת נתקדשה מאליה ללא צורך בבית דין שיקדש אותה, מה שאין כן ביום טוב שבית דין צריכים לעשות קידוש החודש. שערי תשובה (סעיף קטן ב) בשם הבית דוד (סי' רסד).

מדוע אין אומרים פרק "במה מדליקין" כשהל יום טוב בשבת?

ביום טוב החל בשבת, וכן שבת חול המועד ושבת חנוכה אין אומרים במה מדליקין שעומים הפסולים לשבת כשרים לנר חנוכה, ובזה יש זלזול בכבוד החנוכה ויום טוב. כן כתב הבית יוסף (סימן ע"ה) בשם הרוקח (סימן ש"ט) ושבוילי הלקט (סימן ס"ו) הכלבו (סימן נ) ושלחן ערוך (שם סימן ב).

בסיום תפילת ערבית נוהגים לומר

נוהגים לומר לאחר קבלת שבת פרק "במה מדליקין" מה הסיבה לדבר?

הטעם הוא משום שיש בו את כל דיני הדלקת הנר של שבת, וכן יש בו את שלשת הדברים שצריך אדם לומר בתוך ביתו לפני כניסת השבת, וכשיזכור את ג' הדברים שצריך לומר, יזהיר את בני ביתו גם כן שלא יעברו על חילול שבת. כן פסק הטור ושלחן ערוך (סימן ע"ה). ועי' ב"ח שכתב טעם אחר.

באיזה שלב בקבלת שבת אומרים את הפרק "במה מדליקין"?

נוהגים לומר "מזמור לדוד" ואחריו פיוט "לכה דודי" ואחריו "מזמור שיר ליום השבת" ולפי סודם של דברים אין להפריד ביניהם, ולכן יאמר פרק במה מדליקין רק בסוף קבלת שבת או קודם קבלת שבת, ומנהג רוב הקהילות לאומרו בסיום קבלת שבת. (כף החיים סימן ע"ר סק"ז).

מי חיבר את פיוט "לכה דודי" ומה טעם אמירתו?

פיוט לכה דודי חובר בצפת על ידי המקובל האלקי רבי שלמה אלקבץ זצ"ל, וחתם את שמו בראשי תיבות, פיוט זה נתפשט לאומרו בכל תפוצות ישראל ומובא בכמה מספרי הקדמונים, ואף שאין

קו האמונה
לשמוע אמונה כל יום כל היום
02-6444250